

[Bender.]

til den nu opvoksende Ungdom, og det vil derfor være en nationaløkonomisk og social Gevinst at sørge for i videst muligt Omfang at bevare Sundhedstilstanden hos denne Ungdom.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Nikoline Winther: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om helt eller delvis gratis Levertranpræparater til Børn under 15 Aar og gravide Kvinder. Jeg gør det gerne, fordi jeg tror, at det er en paakrævet Foranstaltning. Vi lever i en Tid, hvor det er saare vanskeligt at give Børnene, og for øvrigt hele Husstanden, den sundhedsmæssigt forsvarlige Kost. Danmarks 800 000 Husmødre, den største Faggruppe, vi har her i Landet, har det ikke let i Øjeblikket. Der skal tages Hensyn til Ernæringskort, der skal tages Hensyn til Priser, og der skal helst ogsaa tages Hensyn til Smag og Behag ved den Mad, vi skal give Husstanden; naar der saa tillige skal tages Hensyn til, at der er tilstrækkeligt Indhold af Vitaminer i Maden, forstaar man, at Husmødrene ikke altid har det lige let, og jeg synes, man maa respektere den Husmoder, der kan udføre dette Arbejde rigtigt; hun bør fra Lovgivningsmagts Side have al den Hjælp, hun kan faa. Og de, for hvem det kniber at administrere rigtigt, bør have al den Oplysning om Ernæringsforholdene, som det er muligt at give. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Socialminister, at han paa saa populær en Maade som muligt giver Oplysning om denne Lov gennem Radio, gennem Presse, gennem Pjecer, og paa hvad Maade det nu kan gøres, saa Husmødre og vordende Mødre kan faa at vide, hvilken Hjælp der er at hente derigennem, at de kan faa Levertran billigt eller helt gratis. Jeg vil dog henstille, at Lovforslagets § 1, Stk. 1, om hel eller delvis Dækning af Betalingen maa blive administreret saaledes, at de, der overhovedet kan, ogsaa skal betale noget, ud fra den gamle Sandhed, at det, man maa betale noget for, har mere Værdi for en end det, man faar gratis. Selvfølgelig maa denne Udtalelse ikke afholde nogen fra at søge at faa det gratis, hvis deres økonomiske Forhold betinger, at de kan faa det gratis.

Men en af Hovedbetingelserne for, at

Loven kan blive udnyttet rigtigt, er jo, at Levertrannen bliver brugt, naar den endelig kommer ind i Hjemmene. Det er ikke nok, at den kommer derind; den skal ogsaa bruges. Flasken skal ikke blive staaende paa Hylden, fordi der er en lille Smule Besvær ved at faa Børnene til at tage Levertran. Det er jo saadan, at nogle Børn elsker Levertran og slikker helst Skeen for at faa den sidste Draabe med, men andre kan ikke fordrage den. Det kan være meget vanskeligt at faa de større Børn til at tage den, men saa synes jeg, man kan lade dem faa nogle Piller; de glider lettere ned for de store Børn, og selv om de skulde være en lille Smule dyrere, betyder det kun lidt i Forhold til det, man opnaar.

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Johanne Dahlerup-Petersen: Det konservative Folkeparti kan tilsige det foreliggende Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting. Vi mener, det er med Rette, at der træffes de Foranstaltninger og stilles de økonomiske Midler til Raadighed, der her er Tale om. Ernæringssituationen i vort Land vanskeliggøres stadig, og med den fjerde Krigsvinter staar vi over for Problemer, som gør det bydende nødvendigt ad Lovgivningens Vej at sikre Bevarelsen af saavel vor Folkeernæring som vor Folkesundhed. Det maa derfor hilses med stor Glæde og Tilfredshed, at vore Sundhedsmyndigheder har foranlediget, at der er truffet en Ordning, som sikrer alle Børn under 15 Aar og gravide Kvinder 625 g Levertranpræparat i den kommende Vinters solfattige Maaneder — og ikke alene har sikret, at det omtalte Kvantum er til Stede, men ogsaa at det ved Indenrigsministeriets Foranstaltning vil kunne købes for Halvdelen af Udsalgsprisen. Vore bevillende Myndigheder har af Statskassen stillet det meget store Beløb, der her er Tale om, til Raadighed, og vi er fra vor Side enige i, at dette bør gøres.

Levertran betragtes ikke mere som Medicin til svage Børn, det indgaar nu i vor daglige Kost som den maaske vigtigste Bestanddel i en mager og fattig Krigens Spiseseddel, og lad os haabe, at vi tager Levertrannen med over i kommende, gode Tider — saa har vi lært noget. Den højtærede Socialminister vil med dette Lovforslag sikre Samfundet en opvoksende Slægt af unge, der alle har faaet Del i et dagligt Vitamintilskud til Hjemmets sæd-